

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΙΟΥ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Αριθμός 27 /2020

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΙΟΥ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές, Ευστάθιο Μερκούρη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Άννα Τσαντρούκη, Πρωτοδικη και Ναταλία Σαμόλη, Πρωτοδικη – Εισηγήτρια, καθώς και από τη Γραμματέα Μαριάννα Σπάρταλη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 4-12-2019, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Του Δήμου Χίου, που εδρεύει στη Χίο, οδός Δημοκρατίας 2 και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Δήμαρχο Χίου, με ΑΦΜ 997895268, που έλαβε κανονικά μέρος στη συζήτηση εκπροσωπούμενος δια του πληρεξούσιου δικηγόρου Νικόλαου Νύκτα (Α.Μ. ΔΣΧίου 000097), που διορίστηκε δυνάμει των με αριθμό 5/2019, 74/2019, 129/2019 και 177/2019 αποφάσεων της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Χίου και ο οποίος προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις, κατ' άρθρο 237 παρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ (όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 του Ν. 4335/2015, ΦΕΚ Α' 87/23-7-2015) και το με αριθμό Α02588 γραμμάτιο προείσπραξης δικηγορικής αμοιβής του Δικηγορικού Συλλόγου Χίου.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) Του Ελληνικού Δημοσίου, με Α.Φ.Μ. 090165560, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος εδρεύει στην Αθήνα και έλαβε κανονικά μέρος στη συζήτηση εκπροσωπούμενο δια της πληρεξούσιας δικηγόρου Μαριάννας Αγγελίδου (Α.Μ. ΔΣΧίου 000088), η οποία προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις, κατ'

άρθρο 237 παρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ (όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 του Ν. 4335/2015, ΦΕΚ Α' 87/23-7-2015) και το με αριθμό Α02564 γραμμάτιο προείσπραξης δικηγορικής αμοιβής του Δικηγορικού Συλλόγου Χίου, 2) του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής, που εδρεύει στην Αθήνα, επί της Λεωφόρου Θηβών 196-198 και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο δεν προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 21-3-2019 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 193/Τ.Π./1/21-3-2019 αγωγή του, η οποία προσδιορίστηκε να συζητηθεί, μετά το πέρας των προθεσμιών που προβλέπουν τα άρθρα 237 και 238 ΚΠολΔ (όπως ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 του Ν. 4335/2015, ΦΕΚ Α' 87/23-7-2015), κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά την ως άνω δικάσιμο, η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως ανωτέρω σημειώνεται και η υπόθεση συζητήθηκε.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από την με αριθμό 8022 / 15-4-2019 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Πειραιά, Άγγελου Αντ. Αγγελίδη, που νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο ενάγων, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης αγωγής με κλήση του δεύτερου εναγομένου προς κατάθεση έγγραφων προτάσεων εντός της, κατά το άρθρο 237 παρ. 1 ΚΠολΔ, νόμιμης προθεσμίας των 100 ημερών από την κατάθεση της αγωγής (21-3-2019), καθώς και των αποδεικτικών μέσων και των επικαλούμενων εγγράφων, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα σε αυτό (άρθρα 122 παρ. 1, 123, 124 παρ. 2, 126 παρ. 1 περ. δ', όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο πρώτο παρ. 2 του Ν. 4335/2015,

ΒΕΒΗΘΗΚΕ
Εισπράξη

και επειδή αυτή
μετατέθηκε
αρχαιότερα
πρωτοδικώς του
βυθίου

Εμ-φωτ. Κουρβού-
βι τμ

2^ο φύλλο της με αριθμό 27 /2020 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χίου (τακτική διαδικασία)

ΦΕΚ Α' 87/23-7-2015, 129 παρ. 1 και 215 παρ. 2 ΚΠολΔ, όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 του Ν. 4335/2015, ΦΕΚ Α' 87/23-7-2015). Το τελευταίο όμως δεν έλαβε νόμιμο μέρος στη συζήτηση, καθώς από την επισκόπηση του φακέλου της δικογραφίας προκύπτει ότι δεν προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις μέσα στην ως άνω νόμιμη προθεσμία και, συνεπώς, πρέπει να δικασθεί ερήμην, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 271 παρ. 2 εδ. α' ΚΠολΔ (όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 του Ν. 4335/2015 ΦΕΚ Α' 87/23-7-2015).

Από τις διατάξεις των άρθρων 810 και 816 ΑΚ, προκύπτει ότι με την ενοχική, διαρκή και χαριστική σύμβαση του χρησιδανείου, η οποία μπορεί να καταρτισθεί και άτυπα, έστω και αν αφορά στην παραχώρηση της χρήσης ακινήτου (βλ. ΑΠ 1357/2005 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΛαρ 241/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), ο χρήστης παραχωρεί την χρήση του πράγματος χωρίς αντάλλαγμα στον χρησάμενο και ο τελευταίος έχει την υποχρέωση να αποδώσει το πράγμα στον χρήστη μετά τη λήξη της σύμβασης. Η λήξη της σύμβασης του χρησιδανείου καθορίζεται είτε με συμφωνία μεταξύ των συμβαλλομένων, είτε από το σκοπό του χρησιδανείου, όπως αυτός συνομολογήθηκε. Αν το χρησιδάνειο συμφωνήθηκε να είναι ορισμένου χρόνου, η σύμβαση λήγει με την πάροδο αυτού, εκτός αν υπάρχει αντίθετη συμφωνία και ο χρήστης δικαιούται να αναζητήσει το πράγμα οποτεδήποτε. Αν η σύμβαση χρησιδανείου είναι αορίστου χρόνου, η σύμβαση λήγει αυτοδικαίως (άρθρο 816 ΑΚ), αφότου ο χρησάμενος έκανε χρήση του πράγματος ή όταν παρέλθει ο χρόνος κατά τον οποίο μπορούσε να κάνει χρήση. Εκτός των ανωτέρω περιπτώσεων, κατά την διάταξη του άρθρου 817 ΑΚ, μπορεί ο χρήστης να αναζητήσει το πράγμα οποτεδήποτε, με άτυπη και απρόθεσμη καταγγελία, στις ακόλουθες περιπτώσεις α) αν ο χρησάμενος κάνει χρήση του πράγματος διαφορετική από τη συμφωνηθείσα, β) αν εξαιτίας της χρήσης που κάνει ο χρησάμενος, το πράγμα περιέρχεται σε κατάσταση χειρότερη από αυτήν στην οποία βρισκόταν όταν παραδόθηκε στον χρησάμενο, γ) αν ο χρησάμενος παραχώρησε το πράγμα σε τρίτον χωρίς να έχει σχετικό δικαίωμα και ιδίως χωρίς τη συναίνεση ή έγκριση του χρήστη και δ) αν ο χρήστης χρειάζεται το

πράγμα εξαιτίας επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης. Στην τελευταία περίπτωση, απαιτείται να πρόκειται περί ανάγκης της οποίας η ικανοποίηση δεν μπορεί να αναβληθεί, χωρίς ουσιώδη ζημία του χρήστη και την οποία δεν μπορούσε υπαίτια ή ανυπαίτια να προβλέψει ο χρήστης (βλ. ΕφΠατρ 657/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Μετά τη λήξη ή λύση της σύμβασης χρησιδανείου, αν ο χρήστης είναι κύριος του πράγματος, μπορεί να το αναζητήσει είτε με την ενοχική αγωγή από το χρησιδάνειο, είτε με διεκδικητική αγωγή, στηριζόμενη στο δικαίωμα της κυριότητας (βλ. ΟΛΑΠ 170/2003, ΑΠ 757/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Σε περίπτωση δε επιλογής άσκησης της αγωγής από τη σύμβαση χρησιδανείου, στο δικόγραφο αυτής πρέπει να αναφέρεται η σύμβαση χρησιδανείου και η λήξη αυτής κατά νόμιμο τρόπο (βλ. ΑΠ 958/2004 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ και Μαργαρίτης Μ.-Μαργαρίτη Α., *Επίτομη Ερμηνεία ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ και ΕισΝΑΚ*, 2016, σελ. 728). Σε περίπτωση μη επιστροφής του χρησιδανεισθέντος πράγματος κατά την ορισθείσα ημέρα λήξης του χρησιδανείου ή επιστροφής αυτού καθυστερημένα, ο χρησάμενος καθίσταται υπερήμερος και ο χρήστης δικαιούται να ζητήσει εκτός από την παροχή, δηλαδή την επιστροφή του πράγματος, και αποζημίωση για τη ζημία που υπέστη από την καθυστέρηση κατά τα άρθρα 341 παρ. 1 και 343 παρ. 1 ΑΚ. Όπως δε προκύπτει από την διάταξη του άρθρου 298 ΑΚ, η αποζημίωση αυτή είναι δυνατό να συνίσταται σε αποκατάσταση τόσο της μείωσης της υπάρχουσας περιουσίας του δικαιούχου (θετική ζημία) όσο και του διαφυγόντος κέρδους του χρήστη (αποθετική ζημία). Ως τέτοιο κέρδος λογίζεται εκείνο που προσδοκά κανείς με πιθανότητα και σύμφωνα με τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων ή τις ειδικές περιστάσεις και ιδίως τα προπαρασκευαστικά μέτρα που έχουν ληφθεί (βλ. ΟΛΑΠ 22/1995, ΑΠ 593/2002 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ) και στην περίπτωση της σύμβασης χρησιδανείου εκείνο που με πιθανότητα κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων προσδοκούσε να λάβει από την εκμετάλλευση του ακινήτου του από την ημέρα που έπρεπε να του επιστραφεί, όπως είναι τα μισθώματα που θα λάμβανε από την εκμίσθωσή του (βλ. ΑΠ 449/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΛαρ 337/2015, ΕφΠειρ 113/1994 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Από την διάταξη αυτή προκύπτει ότι τα περιστατικά που προσδιορίζουν την προσδοκία ορισμένου κέρδους, με βάση την, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, πιθανότητα, καθώς και οι ειδικές περιστάσεις και τα ληφθέντα προπαρασκευαστικά μέτρα,

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
#Εισηγήθηκε

και επειδή αυτή
μεταπρόσθεσε η
αρχαιότερη
Πρωτότυπο
Πάροχοι
ωρ.

3^ο φύλλο της με αριθμό 27 /2020 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χίου (τακτική διαδικασία)

πρέπει, κατά το άρθρο 216 παρ. 1 ΚΠολΔ, να εκτίθενται στην αγωγή. Δεν αρκεί, δηλαδή, η αφηρημένη παράθεση των ως άνω εκφράσεων του άρθρου 298 ΑΚ, ούτε του συνολικά φερόμενου ως διαφυγόντος κέρδους, αλλά απαιτείται η εξειδικευμένη και λεπτομερώς, κατά περίπτωση, μνεία των συγκεκριμένων περιστατικών, περιστάσεων και μέτρων που καθιστούσαν πιθανό το κέρδος ως προς τα επί μέρους κονδύλια, καθώς, και ιδιαίτερη επίκληση των κονδυλίων αυτών, ώστε να μπορεί να διαταχθεί απόδειξη (βλ. ΟΛΑΠ 22/1995 ό.π., ΑΠ 20/1992 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με την κρινόμενη αγωγή, ο ενάγων εκθέτει ότι είναι κύριος του περιγραφόμενου σε αυτήν ακινήτου, δηλαδή, ενός οικοπέδου άρτιου και οικοδομήσιμου, επιφάνειας 34.604,19 τ.μ., το οποίο βρίσκεται στη θέση «Μαδόνη», της κτηματικής περιφέρειας της Τοπικής Κοινότητας Χαλκειούς, Δημοτικής Ενότητας Καμποχώρων, Δήμου Χίου, Περιφερειακής Ενότητας Χίου, Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, εκτός οικισμού, εκτός σχεδίου πόλης σε απόσταση 7 χιλιομέτρων από την πόλη της Χίου, μετά των επ' αυτού κτισμάτων, μέρος του οποίου (επιφάνειας 28.441,74 τ.μ.) με σύμβαση χρησιδανείου που συνήψε την 7-1-2016 με το Ελληνικό Δημόσιο, το οποίο εκπροσωπήθηκε νόμιμα από τον Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, παραχώρησε στο δεύτερο εναγόμενο χωρίς αντάλλαγμα, με σκοπό τη στέγαση σε αυτό των αρμόδιων υπηρεσιών του Κέντρου Πρώτης Υποδοχής Προσφύγων προς καταγραφή και ταυτοποίηση πολιτών τρίτων χωρών που εισέρχονται παράτυπα στη χώρα. Ότι η ανωτέρω σύμβαση δωρεάν παραχώρησης χρήσης συμφωνήθηκε να είναι ορισμένου χρόνου, διάρκειας 3 ετών, δηλαδή, από την 7-1-2016 έως την 6-1-2019, με δυνατότητα ανανέωσης για άλλα δύο έτη, κατόπιν συμφωνίας αμφοτέρων των μερών. Ότι, μετά τη λήξη της ανωτέρω σύμβασης, δεν έγινε δεκτή από τον Δήμο Χίου η σχετική πρόταση διεισόδου ανανέωσής της, που διατυπώθηκε από τον Υπουργό Μεταναστευτικής Πολιτικής (πρώην Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης) και ο ως άνω Δήμος ζήτησε την απόδοση του δωρεάν παραχωρηθέντος ακινήτου (ΚΥΤ ΒΙΑΛ) σε αυτόν. Ότι, παρά τα ανωτέρω, οι εναγόμενοι παρακρατούν παράνομα και χωρίς δικαίωμα το παραχωρηθέν ακίνητο, παραμένοντας σε αυτό και αρνούμενοι να το

αποδώσουν στον ενάγοντα Δήμο, με αποτέλεσμα ο ως άνω να υποστεί ζημία, η οποία συνίσταται στο αντάλλαγμα που θα κατέβαλλε το Ελληνικό Δημόσιο, αν μίσθωνε ένα άλλο όμοιο ακίνητο, όμοιας έκτασης, μετά των στεγασμένων σε αυτό χώρων, για τον ίδιο σκοπό, έναντι των 100.000 ευρώ μηνιαίως, ποσό το οποίο εξοικονόμησε σε βάρος της περιουσίας του ενάγοντος. Με βάση το ιστορικό αυτό, ο ενάγων ζητεί α) να υποχρεωθεί το Ελληνικό Δημόσιο να του αποδώσει το επίδικο ακίνητο, διατασσόμενης της αποβολής του από αυτό και παντός τρίτου που έλκει δικαιώματα από αυτό, β) να υποχρεωθεί το Ελληνικό Δημόσιο να του καταβάλει το ποσό των 300.000 ευρώ, ως αποζημίωση χρήσης, για το χρονικό διάστημα από τη λήξη της σύμβασης χρησιδανείου (6-1-2019) έως τον χρόνο κατάθεσης της ένδικης αγωγής (21-3-2019), καθώς και το ποσό των 100.000 ευρώ μηνιαίως για όσο χρόνο από την κατάθεση της αγωγής και εξής εξακολουθεί να χρησιμοποιεί το ακίνητο έως τον χρόνο της απόδοσης του ακινήτου στον ενάγοντα, επικουρικά δε, σύμφωνα με τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, καθώς το Ελληνικό Δημόσιο κατέστη και εξακολουθεί να καθίσταται πλουσιότερο σε βάρος της περιουσίας του ενάγοντος, γ) να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή, επικαλούμενος άμεση ανάγκη προς απόδοση του ακινήτου λόγω της πρόθεσής του να το εντάξει σε προγράμματα (δημιουργία θεματικού πάρκου κλπ) και να το χρησιμοποιήσει για τις ανάγκες των υπηρεσιών του Δήμου (στάθμευση απορριματοφόρων κλπ) και δ) να καταδικαστεί το Ελληνικό Δημόσιο στην δικαστική του δαπάνη και την αμοιβή του πληρεξούσιου δικηγόρου του. Με το περιεχόμενο και τα αιτήματα αυτά, η κρινόμενη αγωγή αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρα 7, 9, 10, 18 περ. 1, 29 παρ. 1 και 42 ΚΠολΔ), προκειμένου να συζητηθεί κατά την προκείμενη νέα τακτική διαδικασία, μετά την τροποποίηση των διατάξεών της από το Ν. 4335/2015, ΦΕΚ Α' 87/23-7-2015. Πλην, όμως, ως προς το δεύτερο εναγόμενο η ένδικη αγωγή τυγχάνει απορριπτή ως απαράδεκτη, ελλείψει παθητικής νομιμοποίησής του, καθώς το εκάστοτε Υπουργείο δε νομιμοποιείται αυτοτελώς ούτε παθητικά ούτε ενεργητικά στις δίκες, αλλά εκπροσωπείται από το Ελληνικό Δημόσιο, το οποίο με τη σειρά του εκπροσωπείται από τον Υπουργό Οικονομικών. Κατά το μέρος δε που κρίθηκε παραδεκτή (ως προς το πρώτο εναγόμενο), είναι ορισμένη, ως προς το αίτημα απόδοσης του χρησιδανεισθέντος ακινήτου,

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΕΙΣΠΡΑΞΗ

και ερεϊδή
αυτή μετ'ατέλει
η αρχικό της
Πρωτοδικών
των ενδίκων

καθώς στο αγωγικό δικόγραφο αναφέρεται η σύμβαση χρησιδανείου, η λήξη αυτής και η παρακράτηση του χρησιδανεισθέντος μετά τη λήξη της σύμβασης), όχι, όμως, και ως προς το κονδύλιο περί καταβολής του ποσού των 300.000 ευρώ ως διαφυγόντα κέρδη για το αιτούμενο με την αγωγή χρονικό διάστημα των τριών μηνών, όπως και του ποσού των 100.000 ευρώ για κάθε μήνα που το Ελληνικό Δημόσιο εξακολουθεί να κάνει χρήση του επίδικου ακινήτου έως την οριστική απόδοσή του στον ενάγοντα. Ειδικότερα, το εν λόγω κονδύλιο τυγχάνει απορριπτέο ως αόριστο, δεκτού γενομένου του αντίστοιχου ισχυρισμού του (πρώτου) εναγομένου και συνεπώς παρελκομένης της εξέτασης του επικουρικού (σε περίπτωση δηλαδή μη απόρριψης της εν λόγω αξίωσης ως αόριστης) αιτήματος του εναγομένου περί μείωσης της μηνιαίας αποζημίωσης και των προβληθέντων από το εναγόμενο αιτημάτων i) συμψηφισμού του τυχόν επιδικασθέντος ποσού της αποζημίωσης στον ενάγοντα Δήμο με το ποσό της αύξησης της αξίας του επιδίκου, λόγω συντέλεσης εργασιών συντήρησης και αναβάθμισης μεγάλης αξίας από το εναγόμενο και ii) πραγματογνωμοσύνης, προκειμένου να καθορισθεί ένα εύλογο και δίκαιο ποσό αποζημίωσης βάσει των τρεχόντων στην αγορά τιμών, εφόσον ο ενάγων περιορίζεται μόνο σε απλό αριθμητικό προσδιορισμό των διαφυγόντων μηνιαίων κερδών από την πιθανή εκμίσθωσή του στο εναγόμενο, χωρίς να παραθέτει τα αναγκαία εκείνα (κρίσιμα) στοιχεία που θα καθιστούσαν πιθανή την πραγματοποίηση της εκμίσθωσης και μάλιστα με μίσθωμα ανερχόμενο στο ποσό των 100.000 ευρώ μηνιαίως και ειδικότερα, χωρίς να προσδιορίζει, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη νομική σκέψη της παρούσας, οποιεσδήποτε συγκεκριμένες περιστάσεις ή ειδικές συνθήκες, ούτε ληφθέντα προπαρασκευαστικά μέτρα που θα καθιστούσαν το αιτούμενο καθαρό κέρδος των 100.000 ευρώ μηνιαίως ως προσδοκώμενο με πιθανότητα κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων από την εκμίσθωσή του, ούτε αναφέρει συγκεκριμένα στοιχεία με βάση τα οποία να προσδιορίζεται το ύψος και ο τρόπος υπολογισμού των αιτούμενων διαφυγόντων κερδών από την εκμίσθωσή του, όπως το ύψος του μισθώματος ακινήτων σε αυτήν την περιοχή που βρίσκεται το επίδικο, το τυχόν μίσθωμα που καταβάλλεται ανά την Επικράτεια από το Ελληνικό Δημόσιο για εκμίσθωση χώρου προς

στέγαση Δομών Φιλοξενίας Προσφύγων, ώστε να καταστεί ευχερής περι αυτών αφενός η απόδειξη, αφετέρου η άμυνα του εναγομένου. Αντίθετα, αρκείται μόνο σε μία γενικόλογη και παντελώς αόριστη αναφορά ότι απώλεσε το εν λόγω (καθαρό) ποσό κέρδους μηνιαίως από αδυναμία εκμίσθωσής του, συνεπεία της μη απόδοσης της χρήσης του από το εναγόμενο και της μη καταβολής από αυτό οποιουδήποτε ανταλλάγματος. Επίσης, απορριπτέα ως αόριστη τυγχάνει και η βάση του αδικαιολογήτου πλουτισμού, η οποία σωρεύεται κατά δικονομική επικουρικότητα (άρθρο 219 ΚΠολΔ), δηλαδή υπό την ενδοδιαδικαστική αίρεση απόρριψης της ως άνω κύριας αγωγικής βάσης, διότι, δεν γίνεται επίκληση της ακυρότητας της επίδικης σύμβασης, χωρίς βέβαια να απαιτείται να αναφέρονται και οι λόγοι στους οποίους οφείλεται η ακυρότητα (βλ. ΟΛΑΠ 22/2003, ΟΛΑΠ 23/2003, ΑΠ 1070/2018, ΑΠ 680/2011, ΑΠ 712/2001 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, κατά το μέρος που η ένδικη αγωγή κρίθηκε παραδεκτή και ορισμένη, είναι και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 810, 816 ΑΚ, 906, 907, 908 παρ. 1 περ. α' και 176 επ. ΚΠολΔ, απορριπτομένου ως μη νόμιμου του προβληθέντος από το (πρώτο) εναγόμενο αιτήματος περί απαλλαγής του από τα δικαστικά έξοδα. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι, αναφορικά με το αίτημα για την κήρυξη προσωρινά εκτελεστής της απόφασης που θα εκδοθεί, η διάταξη του άρθρου 8 του Ν. 2097/1952, που απαγορεύει την αναγκαστική εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου, η ισχύς της οποίας (διάταξης) είχε επεκταθεί και στους Ο.Τ.Α. με το άρθρο 3 ν.δ. 31/1968, καθώς και η διάταξη του άρθρου 909 περ. 1 ΚΠολΔ (όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο όγδοο παρ. 2 του Ν. 4335/2015, ΦΕΚ Α' 87/23-7-2015), που απαγορεύει την προσωρινή εκτέλεση κατά του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α., κατά την άποψη που υιοθετεί και το παρόν Δικαστήριο, θεωρούνται καταργημένες, ως αντίθετες με τις αρχές του κράτους δικαίου και της παροχής πλήρους, έγκαιρης και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, που θεμελιώνονται στις διατάξεις των άρθρων 20 παρ. 1, 94 παρ. 4, 95 παρ. 5 Συντ, 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ, 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της, 2 παρ. 3 και 14 παρ. 1 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (βλ. ΟΛΑΠ 17/2002, 21/2001 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 6457/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΛαμ 138/2019, ΜΠρΑθ 822/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ωστόσο, το παρεπόμενο αίτημα

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
#Εισαγωγή

και επικύρωση
αυτή μεταφέρθηκε
προς το αρμόδιο
Τριμερές
Ευρωπαϊκό
Δικαστήριο

Σ^ο φύλλο της με αριθμό 27 /2020 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χίου (τακτική διαδικασία)

περί αποβολής του (πρώτου) εναγομένου από το επίδικο ακίνητο τυγχάνει απορριπτέο ως μη νόμιμο, καθότι σε περίπτωση που διαταχθεί με την παρούσα η απόδοση της χρήσης του επιδικού στον ενάγοντα, η αποβολή του εναγομένου από αυτό θα γίνει, εκ του νόμου, σύμφωνα με τις διατάξεις που ρυθμίζουν την αναγκαστική εκτέλεση, δηλαδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 943 ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, κατά το μέρος που η ένδικη αγωγή κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, δεδομένου ότι οι Δήμοι απαλλάσσονται εν γένει από κάθε δημόσιο, άμεσο ή έμμεσο, δημοτικό, κοινοτικό ή λιμενικό φόρο, τέλος, δικαστικό ένσημο και εισφορά υπέρ οποιουδήποτε ταμείου, εισφορά υπέρ της Ε.Ρ.Τ. - Α.Ε., από κρατήσεις και από κάθε δικαστικό τέλος στις δίκες τους, με την επιφύλαξη των εκάστοτε ισχυουσών φορολογικών ρυθμίσεων [βλ. άρθρο 11 του Κανονιστικού Διατάγματος 26^{ης} Ιουνίου-10 Ιουλίου 1944 Περί Κώδικος των Νόμων περί Δικών του Δημοσίου, άρθρο 22 παρ. 4 του Ν. 1868/1984, ΦΕΚ Α' 230, άρθρο 304 του Π.Δ. 410/1995 και άρθρο 276 του Ν. 3463/2006 (Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων)].

Το (πρώτο) εναγόμενο με τις νόμιμα και εμπρόθεσμα κατατεθείσες έγγραφες προτάσεις του (άρθρο 237 παρ. 1 ΚΠολΔ) συνομολογεί τη μη ύπαρξη συμφωνίας με τον ενάγοντα Δήμο περί ανανέωσης της από 7-1-2016 σύμβασης χρησηδανείου καθώς και τη μη απόδοση του επίδικου ακινήτου μετά τη λήξη της ανωτέρω σύμβασης στον ενάγοντα, επικαλούμενο, ωστόσο, ότι η μη απόδοση του επιδικού κατά τον χρόνο λήξης της σύμβασης οφείλεται σε λόγους ανωτέρας βίας και όχι σε υπαιτιότητα του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής (πρώην Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης), διότι, αν και έγιναν προσπάθειες ανεύρεσης κατάλληλου χώρου για μεταφορά του ΚΥΤ και απελευθέρωση του επίδικου ακινήτου, εντούτοις αυτές απέβησαν άκαρπες. Ο ισχυρισμός αυτός, ο οποίος συνιστά την ένσταση έλλειψης υπαιτιότητας του οφειλέτη ως προς την καθυστέρηση της παροχής και στηρίζεται στην διάταξη του άρθρου 342 ΑΚ, σύμφωνα με την οποία «Ο οφειλέτης δεν γίνεται υπερήμερος, αν η καθυστέρηση της παροχής οφείλεται σε γεγονός για το οποίο δεν έχει ευθύνη», τυγχάνει απορριπτέος προεχόντως ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος, δεδομένου ότι, ακόμη και αν η

καθυστέρηση εκπλήρωσης της παροχής είναι ανυπαίτια, ο οφειλέτης εξακολουθεί να οφείλει την παροχή, αλλά δεν βαρύνεται με τις ένομες συνέπειες των άρθρων 343 επ. ΑΚ, εκ των οποίων και η αποζημίωση για τη ζημία που υπέστη από την καθυστέρηση [(θετική και διαφυγόν κέρδος), βλ. και *Μαργαρίτης Μ.-Μαργαρίτη Α., Επίτομη Ερμηνεία ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ και ΕισΝΑΚ*, 2016, σελ. 302)], που, όμως, στην προκείμενη περίπτωση ως αιτούμενο κονδύλιο διαφυγόντος κέρδους, έχει απορριφθεί κατά τα ανωτέρω ως αόριστο. Το δε επικουρικό αίτημα του εναγομένου, σε περίπτωση, δηλαδή, που διαταχθεί η απόδοση του ακινήτου, να δοθεί αναγκαία προθεσμία, προκειμένου να προηγηθεί η μετεγκατάσταση του ΚΥΤ Χίου, τυγχάνει απορριπτό ως μη νόμιμο, καθώς το ζήτημα αυτό άπτεται της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης και των σχετικών με αυτήν διατάξεων του ΚΠολΔ. Τέλος, το εναγόμενο ζητεί την καταδίκη του ενάγοντος στην εν γένει δικαστική του δαπάνη.

Από την εκτίμηση όλων των νόμιμα επικαλούμενων και προσκομιζόμενων από τους διαδίκους αποδεικτικών μέσων (βλ. και άρθρο 346 ΚΠολΔ περί κοινότητας των αποδεικτικών μέσων) και συγκεκριμένα από τις με αριθμό 135 και 136/ 7-5-2019 ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων του ενάγοντος Κωνσταντίνου Φουτράκη του Δημητρίου και Νικολάου Καρασούλη του Γεωργίου ενώπιον της Ειρηνοδίκη Χίου Βασιλικής Τσουράκη, οι οποίες λήφθηκαν κατόπιν νόμιμης και εμπρόθεσμης κλήτευσης του εναγομένου, κατά τα άρθρα 421, 422 ΚΠολΔ (όπως ισχύουν με το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 3 του Ν. 4335/2015, ΦΕΚ Α' 87/23-7-2015), δυνάμει της με αριθμό 8015/15-4-2019 έκθεσης επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Πειραιά Άγγελου Αντ. Αγγελίδη, από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, άλλα από τα οποία λαμβάνονται υπόψη προς άμεση απόδειξη και άλλα για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρα 339 και 395 ΚΠολΔ) και μερικά από τα οποία μνημονεύονται ειδικότερα στη συνέχεια, χωρίς να παραλείπεται η συνεκτίμηση κανενός από αυτά, μεταξύ δε των εγγράφων και οι προσκομιζόμενες φωτογραφίες, των οποίων η γνησιότητα δεν αμφισβητείται (άρθρα 444 παρ. 1 περ. γ', 448 παρ. 2 και 457 παρ. 4 ΚΠολΔ), καθώς και οι με αριθμ. πρωτ. 756/9-5-2016, 859/25-4-2017 εκθέσεις αυτοψίας της

ΒΕΒΛΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΠΗΡΥΣΗ

και εν κινή
από μετατέθηκε,
αρχαίοι εφημέρι
πρωτοδίου
6000667

λίνα

U

Διεύθυνσης Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Χίου και 2209/27-10-2017 έκθεση αυτοψίας της Διεύθυνσης Δημόσιας Υγείας της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, από τις άμεσες ή έμμεσες ομολογίες των διαδίκων (άρθρα 352 παρ. 1 και 261 ΚΠολΔ), καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας, που λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη από το Δικαστήριο (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδεικνύονται, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων είναι κύριος ενός οικοπέδου, άρτιου και οικοδομήσιμου, σύμφωνα με τις ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις, εκτός οικισμού και εκτός σχεδίου πόλης, κείμενου στη θέση «Μαδόνη», της Κτηματικής Περιφέρειας της Τοπικής Κοινότητας Χαλκειούς, της Δημοτικής Ενότητας Καμποχώρων, του Δήμου Χίου, Περιφερειακής Ενότητας Χίου, Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, σε απόσταση 7 χλμ. από την πόλη της Χίου, έκτασης κατά τον τίτλο κτήσης 34.604,19 τ.μ. μετά των επ' αυτού κτισμάτων (ένα ισόγειο βιομηχανικό κτίριο, επιφάνειας 5.265,85 τ.μ., ένα διάφορο τμήμα κτιρίου, επιφάνειας 271,70 τ.μ., ισόγειους βοηθητικούς χώρους σε κάθε όροφο, επιφάνειας 377,50 τ.μ., ένα ισόγειο γραφείο, επιφάνειας 13,16 τ.μ. και μία υπέργεια κλειστή δεξαμενή νερού, επιφάνειας 48,75 τ.μ.). Το ακίνητο αυτό απέκτησε ο ενάγων δυνάμει του με αριθμό 395/29-12-2015 συμβολαίου αγοραπωλησίας της συμβολαιογράφου Χίου Ελπίδας Τσουρή, που καταχωρήθηκε νόμιμα την 30-12-2015 στο Κτηματολογικό Γραφείο Χίου και στο κτηματολογικό φύλλο του ακινήτου με ΚΑΕΚ 510130727003/0/0 και αριθμό καταχώρησης 2279 (βλ. το με ΑΠ 2033/23-12-2015 απόσπασμα κτηματολογικού διαγράμματος και το με αριθμ. πρωτ. 2279/30-12-2015 πιστοποιητικό καταχώρησης εγγραπτέας πράξης του Προϊσταμένου του Κτηματολογικού Γραφείου Χίου). Την 7-1-2016 ο ενάγων Δήμος Χίου συνήψε με το Ελληνικό Δημόσιο, που τότε εκπροσωπήθηκε νόμιμα από τον Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, σύμβαση δωρεάν παραχώρησης χρήσης ακινήτου (χρησιδανείου), δυνάμει της οποίας ο ενάγων παραχώρησε τμήμα του προαναφερθέντος ακινήτου, χωρίς αντάλλαγμα προς το Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης (ήδη Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής) και προς τις αυτό εποπτευόμενες υπηρεσίες, με σκοπό την εγκατάσταση Κέντρου Πρώτης

Υποδοχής, προς καταγραφή και ταυτοποίηση πολιτών τρίτων χωρών που εισέρχονται παράτυπα στη Χώρα (άρθρο 1 της σύμβασης). Στο από 2016 τοπογραφικό διάγραμμα της Τεχνικής Υπηρεσίας του Δήμου Χίου, εμφανίζεται τόσο το τμήμα του παραχωρηθέντος χωρίς αντάλλαγμα ακινήτου, έκτασης 28.441,74 τ.μ. και περιλαμβάνει το υπόλοιπο τμήμα προς νότο του βιομηχανικού κτιρίου επιφάνειας 2.073,62 τ.μ. που αποτυπώνεται με γραμμοσκίαση της επιφάνειάς του στο άνω τοπογραφικό διάγραμμα και όλη την περιβάλλουσα αυτό έκταση, όσο και το τμήμα του μη χρησιδανεισθέντος ακινήτου που παρέμεινε στην χρήση του ενάγοντος που αποτυπώνεται με μαύρη εστιγμένη γραμμή και περιλαμβάνει το βόρειο τμήμα του βιομηχανικού κτιρίου του ακινήτου, επιφάνειας 3.846 τ.μ., καθώς και την οδό προσπέλασης προς αυτό, επιφάνειας 2.316,45 τ.μ., η οποία καταλήγει στην προς βορρά δημοτική οδό για τη συνέχιση των ήδη συντελούμενων σε αυτό λειτουργιών και εργασιών διαχείρισης ανακυκλώσιμων υλικών στο όνομα και για λογαριασμό του ενάγοντος Δήμου. Σύμφωνα δε με το άρθρο 4 της σύμβασης, το Ελληνικό Δημόσιο ανέλαβε την υποχρέωση λειτουργίας του ανωτέρω κέντρου ως κέντρου πρώτης υποδοχής, σύμφωνα με το νόμο 3907/2011 και τον Γενικό κανονισμό λειτουργίας περιφερειακών υπηρεσιών πρώτης υποδοχής (ΚΥΑ 7001/2/1454-η' 9/26-1-2012 ΦΕΚ 64Β/2012), καθώς επίσης και την εξασφάλιση της αποτελεσματικής και επαρκούς μεταφοράς των εισερχομένων και εξερχομένων του κέντρου πολιτών τρίτων χωρών με μέσα μαζικής μεταφοράς. Η ανωτέρω σύμβαση συμφωνήθηκε ορισμένου χρόνου με τριετή διάρκεια και συγκεκριμένα από την 7-1-2016 έως την 6-1-2019, με δυνατότητα ανανέωσης για άλλα δύο έτη, κατόπιν συμφωνίας των μερών (άρθρο 6 της σύμβασης). Ακολούθως και λίγο πριν την λήξη της σύμβασης χρησιδανείου, ο Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής με το με αριθμ. πρωτ. 5937/12-11-2018 έγγραφό του προς τον Δήμαρχο Χίου, πρότεινε τη διετή ανανέωση της καταρτισθείσας σύμβασης και τη συνέχιση της λειτουργίας του ΚΥΤ ΒΙΑΛ, λαμβάνοντας, όμως, αρνητική απάντηση από τον ενάγοντα, δια του Δημάρχου του, με το με αριθμ. πρωτ. 36171/5-12-2018 έγγραφό του, ο οποίος, αφού αναφέρθηκε στην απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου ότι δεν επιθυμεί σε καμία περίπτωση την προτεινόμενη χρονική παράταση της σύμβασης, αρνήθηκε την ενεργοποίηση της ρήτρας διετούς

ΒΕΒΛΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΤΗΡΕΤΑΙ

και επειδή
από μεταγενέ-
στερη αρχική
πρωτοδική
απόφαση

Κ. Κουρεβίτη

Α

Π

7^ο φύλλο της με αριθμό 27 /2020 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χίου (τακτική διαδικασία)

ανανέωσης, ζητώντας την απόδοση του χρησιδανεισθέντος ακινήτου (ΚΥΤ ΒΙΑΛ) σε αυτόν (βλ. αντίγραφα των προαναφερθέντων εγγράφων). Ωστόσο, αν και το εναγόμενο έκανε χρήση του επίδικου ακινήτου κατά το συμφωνηθέν χρονικό διάστημα, κατά τη λήξη της σύμβασης χρησιδανείου και έως τη συζήτηση της ένδικης αγωγής δεν το έχει αποδώσει στον ενάγοντα, συνεχίζοντας να το χρησιμοποιεί κατά παράβαση των συμφωνηθέντων (άρθρο 6 της σύμβασης χρησιδανείου) και παρά τη θέληση του ενάγοντος, η οποία είχε ήδη εκφραστεί αφενός με την άσκηση της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 225/Τ.Π./5/23-3-2018 αγωγής του ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, με την οποία ζήτησε, μεταξύ άλλων, την απόδοση του επίδικου ακινήτου λόγω καταγγελίας της σύμβασης χρησιδανείου πριν τη λήξη του συμφωνηθέντος χρόνου (6-1-2019), δυνάμει της από 9-11-2017 εξώδικης δήλωσης του ενάγοντος, η οποία επιδόθηκε στο (πρώτο) εναγόμενο την 22-11-2017, καταγγελία, η οποία κρίθηκε άκαιρη και καταχρηστική με την με αριθμό 15/2019 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού και αφετέρου με το με αριθμ. πρωτ. 36171/5-12-2018 έγγραφο του ενάγοντος, αρνούμενος τη διετή ανανέωση της επίδικης σύμβασης (βλ. και τις με αριθμό 135 και 136/ 7-5-2019 ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων του ενάγοντος και τη σελίδα 2 των εγγράφων προτάσεων του εναγομένου, όπου συνομολογεί τη μη απόδοση του χρησιδανεισθέντος ακινήτου). Οι όποιες δε προσπάθειες, στις οποίες προέβη και τις οποίες επικαλείται το (πρώτο) εναγόμενο για την ανεύρεση άλλου χώρου, κατάλληλου για τη στέγαση του ΚΥΤ [βλ. την από 14-11-2018 απάντηση της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών στο με αριθμ. πρωτ. 278/2-11-2018 έγγραφο του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής, το αριθμ. πρωτ. 9705/10-12-2018 έγγραφο της Διεύθυνσης Διαχείρισης Περιουσίας, καθώς και την με αριθμ. πρωτ. 4.6/2909/5-2-2019 πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για τη μίσθωση έκτασης στη Χίο, σχετικά με τη μετεγκατάσταση του υπάρχοντος ΚΥΤ στο Χαλκειός Χίου σε νέα θέση, από τα οποία προκύπτει ότι δεν κατέστη δυνατό να ανευρεθεί άλλη εδαφική έκταση (ακίνητο) κατάλληλο για την δημιουργία Κέντρου Υποδοχής και Ταυτοποίησης (ΚΥΤ)], δεν αναιρούν την υποχρέωση του εναγομένου να αποδώσει το χρησιδανεισθέν ακίνητο κατά τη λήξη της

επίδικης σύμβασης, εφόσον, όπως και ανωτέρω αναφέρθηκε, ανεξαρτήτως της υπαίτιας ή μη καθυστέρησης απόδοσης του ακινήτου, το Ελληνικό Δημόσιο εξακολουθεί να οφείλει την παροχή και εν προκειμένω την απόδοση του χρησιδανεισθέντος ακινήτου στον ενάγοντα. Κατόπιν αυτών, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η κρινόμενη αγωγή ως βάσιμη στην ουσία της και να υποχρεωθεί το (πρώτο) εναγόμενο για την αναφερόμενη στο ιστορικό αιτία να αποδώσει στον ενάγοντα το περιγραφόμενο στο διατακτικό της παρούσας ακίνητο, ιδιοκτησίας του τελευταίου. Όσον αφορά δε στο αίτημα για την κήρυξη της παρούσας απόφασης προσωρινά εκτελεστής, αυτό, μη συντρεχουσών των προϋποθέσεων του νόμου, θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο στην ουσία του, εφόσον, πλην της αόριστης αναφοράς στην με αριθμό 135/7-5-2019 ένορκη βεβαίωση του πρώτου μάρτυρα του ενάγοντος, Κωνσταντίνου Φουτράκη, περί πρόθεσης του Δήμου Χίου να δημιουργήσει στο επίδικο ακίνητο θεματικό πάρκο, χώρους στάθμευσης και να λειτουργήσει κέντρο ανακύκλωσής του, ο ενάγων Δήμος δεν προσκομίζει κανένα άλλο αποδεικτικό μέσο, από το οποίο να προκύπτουν τυχόν ενέργειες, στις οποίες προέβη προς το σκοπό αυτό. Σε κάθε περίπτωση, οι συνέπειες από την απόδοση του ακινήτου με προσωρινά εκτελεστή απόφαση θα ήταν δυσβάστακτες, καθώς το εναγόμενο θα αντιμετώπιζε το οξύ πρόβλημα της άμεσης ανεύρεσης νέου ακινήτου, προκειμένου να στεγάσει τον τεράστιο αριθμό των φιλοξενούμενων σε αυτό προσώπων που αιτούνται διεθνούς προστασίας, ενώ οι ίδιοι οι φιλοξενούμενοι θα παρέμεναν άστεγοι και απροστάτευτοι σε ένα ξένο γι' αυτούς Κράτος. Τέλος, θα πρέπει να συμψηφιστεί στο σύνολό της η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων, λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας αυτών (άρθρο 22 παρ. 1 περ. β του Ν. 3693/1957), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας.

ΒΕΒΛΗΘΗΚΕ
Εισηγήτης

να επιδιχθή αυτή
μετατέθηκε, η
αρχαιότερη ηρωτο -
δικως κενείας
6/10/2019
Εμ. φω. Κουρβωλίτη

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία του ενάγοντος και του πρώτου εναγομένου.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή ως προς το δεύτερο εναγόμενο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

Q

8^ο φύλλο της με αριθμό 27 /2020 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χίου (τακτική διαδικασία)

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ το (πρώτο) εναγόμενο να αποδώσει στον ενάγοντα το παρακάτω περιγραφόμενο ακίνητο, ιδιοκτησίας του τελευταίου, το οποίο βρίσκεται στη θέση «Μανδόνι» της Κτηματικής Περιφέρειας της Τοπικής Κοινότητας Χαλκειούς, Δημοτικής Ενότητας Καμποχώρων του Δήμου Χίου, Περιφερειακής Ενότητας Χίου, Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, έκτασης 28.441,74 τ.μ., και περιλαμβάνει το υπόλοιπο τμήμα προς νότο του βιομηχανικού κτιρίου επιφάνειας 2.073,62 τ.μ. που αποτυπώνεται με γραμμοσκίαση της επιφάνειάς του στο από 2016 τοπογραφικό διάγραμμα της Τεχνικής Υπηρεσίας του Δήμου Χίου και όλη την περιβάλλουσα αυτό έκταση, όπως αποτυπώνεται στο ανωτέρω τοπογραφικό διάγραμμα, με τα στοιχεία 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20,21,22,23,24,25,26, 27,28,29,30,31,32,33,34,35,36,37,38,39,40,41,42,43,44,A34,A33,A32,A31,A 30,A29,A28,A27,A26,A25,A24,A23,A22,A21,A20,B1,A8,A7,A6,A5,A4,A3, A2,A1,A44,52,53,54,55,56,57,58,59,60,61,62,63,64,65,66,67,68,69,70,71,72, 73,74,75,76,77,78,79,80,81,82,83,1.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ την δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στη Χίο, την 30^η Δεκεμβρίου 2020 με τη σύνθεση που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, στον ίδιο τόπο την 31^η Δεκεμβρίου 2020 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση του Δικαστηρίου, μετά τη μετάθεση της Πρωτοδίκη-Εισηγήτριας Ναταλίας Σαμόλη, με άλλη σύνθεση αποτελούμενη από τον Πρόεδρο Πρωτοδικών, Ευστάθιο Μερκούρη και τους Πρωτοδίκες Εμμανουέλα-Φωτεινή Κουρσοβίτη και Άννα Τσαντρούκη, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους και με την παρουσία της Γραμματέως Μαριάννας Σπάρταλη.

ΚΕΚΡΙΘΗΚΕ
Εισηγήτρια

ωυ επειδη
αυτη μετα-
τεδινε, η
αρχαιότερη
Πρωτοδικης
ζυς νεας
ωινδεβις
Εμ. φω.
Κουρσοβιτ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

